

sedda kurjust peab tema meile nüüd kätte taasma. Närrast sedda lähme üheskoos sõawäega Reinowadderi kerre peale, püame tedda ellosalt ja pome, kui a'si siggineb, tedda seddamaid wõlla, enne kui aega saab uut wasset wälja mõttelda."

Se nõu olli kuñinga mele järrel; tema lästis filmayilgul mõllemad ilmasüta teotatud isandad emä ette kutsuda ja neid auoga wasto wõtta. Siis kutsuti kõik ellajad aujärje ümber kokku ja kuletati awralikult, kudda Reinowadder wassetanud ja einaga seltsis wagga Argpüksile otsa teinud. "Wõike!" ütles kuñingas, "hunti ning farro auoga wasto, leppituseks tõutan neile oina suguwõssa iggameheks acaas pärranduseks." — Lõupard tõttas wangi onesse, praastis Messikäppa ja Läne-issanda abheladest, üteldes: "Minä kuletan teile rõemsaid sõnumid! kuñinga rahho ning priinst! Kuñingas kahhetseb süddamest sedda ädda, mis teile tehtud ja lubbab teile leppituseks oina kõige tema suguwõssaga Ma-ilma otani. Teie woite neid iggastohhas püda, olgo meisas ehk laggedal. Pealegi antakse teile weel lubba, Reinowadderile iggal kombel kahjo tehha, nisammoti tema naise ja lastele. Sedda kuletan teile kuñinga nimel. Tema ja kõik, kes eddespidi tema järrel wallitsemas, sawad sedda tõutust piddama! Uuustage nüüd wiiketsust ja wandoge su ning sõnaga kuñingale ueste truust."

Leppitus olli tehtud; oinas piddi elloga tõutust kinnitama, ja seisab weel tänapäaw tema suguwõssa hundi ning farro wõlli all. Sealta se igga-

wene wiikamine ja taggatusamine tõusis. Hundid täkfiwad nüüd julgest loimaste peale, sest et wanast õigus nende käes. — Messikäppale ja Kriimsilmale auustuseks walmistas kuñingas uhle wõderaspeo, mis kaks nädalat peti, ja kõige ilmale awwalikult näitis, kudda hunt ning farro ueste kuñinga sõbrust leidnud.

7.

Oh, sedda ello ja õnne! oh, sedda piddu ja põlwe! mis kuñinga koeas peti. Ahjo ferrisied ohkasid maugo koormade, lauad seppiko ja kääki kuhjade al. Torro-pil ja wiol kergitasid murrul nore rahwa jalgu. Messikäp istus Kriimsilmaga kuñinga kõrwas, suitsetasid kartuse-tubbakat ja westsid maggusat juttu; kuñingas püdis neid awwalikult auustada. Ei olnud wahema rahwa mällestusel uhkemat piddu nähtud, kui praego kuñinga koas olli. Arakas ja noor sit olliid ossawamad tantsimehhed; orraw, kas ja rahn roõisid wõidu ridwa möda üllesse, kuhhu iiri, päkklid ja tõukusi otsa olli pandud, mis wõitjale palgaks lubbatud. Üksteisest wäggise möda püdes libbisesid roõjad üheskoos mahha. — Rõõningad teised wiiksid kurni, weddasid wäggipulla, kaswatasid tamme, lõid sukterpalli, ehk teggid muud nalja. Linnu-pigad ja neljajalgseid neiod õiskasid figel Arjo-tralli, üks wana tuddipä arakas westis enneamünnest juttu. Ollekannud ja wina-krusid käisid saggedast ümber, su iggamehhel süddame mõeduks. Ehk kül wõderaspeelisi küllalti koos